

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 11 - THÁNG 3, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 11 - THÁNG 3, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
- 6,7. Trần Quốc Bảo Virginia
8. Đỗ Bình (France)
9. Mùi Quý Bồng/Dương Vân Châu Trúc Ca
10. Nguyễn Vô Cùng
11. Nguyễn Thị Ngọc Dung
12. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 13,14. Trường Đình
15. Mạc Phương Đình
16. Ngô Văn Giai
17. Đỗ Thị Minh Giang
18. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
19. Quang Hà
20. Lý Hiểu
21. Diễm Hoa
22. Phương Hoa
23. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
24. Vũ Hối (1932-2022)
25. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
26. Githéa Hoàng Hy
- 27,28. Phan Khâm
29. Hoàng Song Liêm
- 30,31. Nguyễn Phú Long (1938-2023)
- 32,33. Tuệ Nga
34. Đăng Nguyễn
35. Cao My Nhân
36. Phạm Thị Nhung (France)
37. Kha Oanh
38. Kim Oanh (Úc Châu)
39. Y Thy Võ Phú
40. Nhất Phương
41. Thủy Lâm Synh
42. Hương Cau Cao Tân/ Bànng Bá Lân
43. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
44. Thanh Thanh/Hoa Độ
45. Vương Thanh
46. Nguyễn Mây Thu (France) / Phan Khâm
47. Tuệ Trung
48. Minh Thúy Thành Nội
49. Thy Lệ Trang
50. Hoa Văn

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

ANH CHO TÔI VẠN MÙA XUÂN

Hỡi anh! Người cựu chiến binh
Nửa phần thân thể hy sinh cho đời
Nửa phần còn lại tả tơi
Sống như dờ chết ... bên trời quê hương
Cho tôi gửi trọn tình thương
Hòa niềm cảm phục vương vương trong
lòng
Đêm đêm bên ngọn đèn hồng
Có vui được chút bão lòng không anh?
Tôi... người thơ, rất chân thành
Xin vài giây phút cùng anh tâm tình
Hết đêm dài... đến bình minh
Người ta còn có hành trình ước mơ
Người ta còn đợi thời cơ
Công danh, sự nghiệp bên bờ vinh quang
Còn anh... một tấm thân tàn!
Hiến dâng tổ quốc một phần chân tay
Sống lây lất kiếp đọa đày
Mỗi mùa xuân đến ... đắng cay ngập hồn
Lệ lòng từng đợt trào tuôn
Cấn rặng nén chặt túi hờn xác thân!
Quý trọng anh... đến vô ngần
Xin cùng chia xẻ mùa xuân với người
Xin dâng anh, đóa hồng tươi
Tình yêu tôi đó... hãy cười hân hoan
Xá chi cuộc sống hồng trần
Anh cao cả... gấp... bội phần thể nhân
Anh cho tôi vạn mùa xuân
Mùa xuân trong mắt ... mùa xuân trong hồn
Tình yêu anh, mãi trường tồn
Dẫu bao nghìn kiếp, vẫn còn... yêu anh.

ẢO MỘNG ĐÊM NAY

Chiếc lá lià cành lặng lẽ rơi
Đêm nay trắng sáng một khung trời
Thu phong trở giấc mang hơi lạnh
Thương áo phong trần rách tả tơi

Một cõi đi về ta với ta
Nghìn trùng mây nước mịt mờ xa
Vẳng trong hư ảo vang lời gọi
Âm hưởng vọng về, ôi thiết tha

Ta có còn chi ở cõi này
Khối tình theo gió đã xa bay
Sông hồ ngược sóng, thân phiêu bạt
Đất khách tha phương tử phận thay

Chẳng khách tài hoa, chẳng kiếm cung
Chẳng thân tù tội chẳng cùm gông
Phong sương gió chướng chưa từng trải
Chẳng chiến công dày đẹp tổ tông

Liều yếu quần thoa phận má hồng
Ly hương một kiếp vẫn hoài mong
Thu ba chớ gợn trong màu mắt
Góp một chút gì ... rặng núi sông

Đông phong trở tiết, se se lạnh
Thao thức canh trường dạ ngẩn ngơ
Tiếc nuối xuân xanh, hờn tuổi ngọc
Chỉ còn ảo mộng đến trong mơ ...

nguyễn phan ngọc an - 2023

Chuông gió

Tôi vẫn thích có một cái chuông gió treo ở hiên nhà, vừa để trang trí vừa được nghe âm thanh trong trẻo của những cái chuông nhỏ nhỏ xinh xinh. Có duyên đi thăm Tu Viện Cát Trắng tại thành phố Mims ở Florida này tôi mới mua được một cái kết bằng sáu cái chuông cho đúng nghĩa là “phong linh” hay chuông gió. Cuối dây chuông là sáu chú bướm đang dang cánh làm tôi lại nghĩ đến chuyện tình “Lan và Điệp”!

Tiếng chuông gió của tôi vang leng keng nghe như tiếng khánh làm sống động không gian êm ả chung quanh. Cái không gian này của chuông bây giờ là sân sau nhà tôi. Sân thoáng rộng nhìn ra một cái hồ nhỏ có vài ba chú vịt chậm rãi bơi quanh, thỉnh thoảng còn hạc bay về gọi nhau rôm rả. Tôi hay ra sân ngồi với ly cà phê sáng, ngắm hồ, nghe gió, nếu trời không mưa.

Bây giờ là cuối tháng hai. Tôi dọn về đây như thế vừa được 2 năm tròn. Tháng hai năm nay mùa đông vẫn còn ngự trị một cách khắc nghiệt vài nơi trên vùng Bắc Mỹ. Nhưng miền Nam dưới tôi nắng ấm chan hoà, gió nhẹ như gió xuân, mây xanh như vào hạ. Và cuộc sống của tôi ở đây dần dần ổn định như cây trồng đã quen đất, rễ đâm nhánh, thân nảy chồi bung lá. Tôi quen nghe tiếng gió chạm vào chuông mỗi ngày đến nỗi khi không nghe chuông vang tôi cảm thấy vắng lạ, nhìn chuông hỏi gió ở đâu.

*Vẫn là gió tháng hai trong vắt
Động hương xuân vàng cánh mai hoa
Chim vui theo gió vỗ oà
Hót lên cùng gió hiền hoà chào nhau.*

*Vẫn là gió của ngày tôi đến
Cuối tháng hai tròn trịa gió lên
Khánh cười nghe gió gọi tên
Mây lên màu nắng ngày thênh thang hồng.*

Ý Anh - Vero Beach, 2/26/2023

Bốn Ngàn Năm Tuổi Đá

Này hỡi viên đá sỏi!
Tại sao ngươi ưu phiền?
Tại sao ngươi ngán lệt?
Ôm mối sầu triền miên!

Quê hương từ rừng hoang,
Mẹ cha là sông núi.
Cơn đạ chấn kinh hoàng!
Trôi dạt về đồng nội.

Đỉnh Trường Sơn ngạo nghễ!
Vớ lịch sử hùng anh,
Trải qua bao thế hệ,
Sừng sững giữa trời xanh!

Tổ tiên ngươi hiền hách!
Nay thân sỏi lót đường!
Thuộc giống nòi cẩm thạch,
Mà đọa đầy tang thương...!

Sỏi nằm đây nhớ rừng,
Hồn gửi về sông núi!
Thời gian như nhựa đường,
Phủ lên đời đen tối!

Cho nên ngươi uất hận!
Cho nên ngươi ưu phiền!
Bốn ngàn năm tuổi đá,
Ôm mối sầu triền miên...!

Trần Quốc Bảo - Virginia

Chuyện Tình Cô Gái Phú Yên

Anh lính Sư Đoàn 22
Hành quân Phú Tài,
Gặp cô gái Phú Yên.
Vừa đẹp, vừa hiền,
Ái tình chớm nở, mối tơ duyên đậm đà.
Thương ai ăn nói mặn mà,
Anh vượt Đèo Cả, anh ra thăm nàng.

- Em đợi anh ở bến Đà Rằng.
Đan tay tình tự,
Ta đi giữa hai hàng dừa xanh.
Tuyệt vời bãi biển Phú Yên,
Sóng hiền ôm bờ cát,
Cùng nhau tắm mát hồn nhiên!
Nhìn lên Núi Chúa, em nặng lời nguyện:
"Trao người chiến sĩ mối duyên trọn đời!"
Anh sung sướng nghẹn lời,
Hôn em giữa trùng khơi sóng gió!

- Tắm xong. Vào quán nhỏ,
Lính nghèo nhưng chịu chơi,
Đãi em xoài tượng Xuân Đài,
Sơn Hoà đặc sản, mía lùi thịt nai.
Món ngon có một, không hai,
Nổi danh sò huyết, bắt ngoài đầm Ô Loan.
Rồi ... nàng đưa anh chàng về Tuy An,
Thưa trình cha mẹ, để những lo toan mối
tình.

- Ba ngày phép qua thật nhanh,
Nắm tay bịn rịn, tiễn anh trở về,
Miệng cười ... bỗng lệ đầm đĩa!
Nghẹn ngào nhắc lại lời thề,
Cầu mong anh chiến thắng,
Có ngày về Phú Yên.
Để em giữ trọn lời nguyện,
"Trao người chiến sĩ mối duyên trọn đời!"

Sao bây giờ mỗi đứa một nơi?
Chưa có chồng, mà goá bụa!
Để em cô đơn... một góc trời Phú Yên!

Trần Quốc Bảo - Virginia

Đôi Thông

Anh xin ca ngợi tình yêu
Dù cho đời vẫn có nhiều dối gian!
Dìu em lên phố hoa vàng,
Thầm nghe suối hát mơ màng dáng thơ.
Bên nhau ngày bớt hững hờ,
Rừng xuân chim hót ngẩn ngơ đắm hồn!
Mong manh áo lụa hoàng hôn,
Dáng em tha thướt gió hôn tóc bông.
Dốc mòn đôi tím mênh mông,
Em theo cánh bướm ngàn thông quên
đường!
Bóng chiều cỏ úa màu sương
Em đi, còn thoảng mùi hương lối về.

ĐỖ BÌNH - France

Đừng Tuyệt Vọng

Xuân trôi mãi dòng thời gian lặng lẽ,
Bao mùa qua hồn vẫn xót xa quê!
Trời viễn xứ sương mù giăng trắng xóa
Đời đổi thay làm mất dấu đường về!

Tiếng dương cầm, khúc tình ca tiền chiến
Thoáng Sài Gòn như sười giấc cô miên.
Xa phố cũ mười ngón tay lạc phím
Nhìn tuyết bay lòng phảng phất ưu phiền.

Tháp Eiffel đứng trăm năm buốt giá
Em quê người như cánh vạc bay xa
Bước tha hương gặp nhau là hạnh ngộ
Tình đồng hương thơm mùi lúa quê nhà,

Nắng chiều vàng sợi tơ trời se lạnh
Ở đây buồn, tình nhân thế mong manh
Trời biển đông đảo trường sa nổi sóng
Có lẽ nào người quên cội sao đành!

Đất nước trường tồn vàng son trang sử
Bốn ngàn năm bao hào kiệt anh thư
Hồn sông núi giữ cõi bờ tươi sáng
Đem tự do xóa bạo lực hận thù.

ĐỖ BÌNH - France

BÓNG NGUYỆT

Bóng nguyệt lênh đênh lạc cuối dòng,
Giai nhân tựa cửa tóc mây hong,
Liều mơ màng đợi cơn sầu mộng,
Sương then thùng say giấc nhớ mong.
Thềm cũ phai tàn cùng tuế nguyệt,
Lối xưa lạnh lẽo với đông phong,
Dấu hài ai vẽ canh hồ vắng,
Tắc nển hư hao giá buốt lòng.

Virginia, Jan 27/2023.

Dương Vân Châu Trúc Ca

TRĂNG, NƯỚC, LỤA VÀ EM

Họa:

Chênh chéch trăng soi, nước một dòng.
Ai đem dải yếm lụa đào hong.
Giữa đêm lạc bước chìm cơn mộng
Hừng sáng lằm đường lối nỗi mong.
Em bóng liêu trai hay bóng nguyệt.
Ta hồn lãng tử loạn cuồng phong
Vút cao rời bỗng nhiên chìm vắng
Lụa đó, em đâu, chết lịm lòng!

Mùi Quý Bồng

(02/05/2023)

BÊN BỒI BÊN LỞ

*Có một dòng sông tuổi nhỏ
Êm đềm chảy giữa hồn tôi
Và có trăng vàng bến cũ
Đi theo tận cuối chân trời*

*Khúc sông bên bồi bên lở
Khó nghèo ai bỏ làng đi
Tình quê chan hòa muôn thuở
Ngọt ngào bên nớ bên ni*

*Làng tôi triển sông nước xiết
Vực sâu khó nổi nhịp cầu
Bên kia làng em thân thiết
Đò ngang mấy bận tìm nhau*

*Ngược xuôi dòng đời gió bụi
Ngày về bến đá rêu phong
Sóng xao đôi bờ tiếc nướ
Lở bồi người cũng vắng không*

*Có phải dòng sông quặn quại
Từ khi cơn lũ trút về
Sông đau vết hằn để mãi
Mấy khúc sông buồn lê thê*

*Gặp em chiều hoang xứ lạ
Chuyện xưa bên lở bên bồi
Người xưa chia li mấy ngả
Riêng mình vực thẳm đơn côi*

nguyễn vô cùng

HOA ĐÀO NGÀY ẤY

Trong nắng xuân về nghiêng ánh sông
Anh đào khoe sắc thắm tươi hồng
Bâng khuâng cô gái mơ màng ngắm
Rộn rã chàng trai ngỡ ngẩn trông
Tranh họa lung linh ghi cảnh vật
Thơ ngâm xao xuyến vương tơ lòng
Áo ai phát phối vương hoa rụng
Nào thấy đâu người vẫn nhớ mong
Người vẫn nhớ thương giấc mộng lành
Mùa xuân dĩ vãng nắng vàng hanh
Đồi xanh cỏ mượt như màu áo
Trời biếc mây bông tựa tóc anh
Tay nắm trong tay mơ thắm thiết
Mắt nhìn trong mắt ước long lanh
Xa rồi ngày ấy hoa cùng bướm
Một thoáng phù vân trôi rất nhanh

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG - 03/2001

CHỖN CỬ NGƯỜI XƯA

Quê hương trở lại mấy mươi năm
Ngơ ngác như chưa từng viếng thăm
Giọng nói thị thành vang lạ lắm
Lời than sông núi đượm hờn căm
Nhà xưa ai ở đên hiu hắt
Lối cũ người đi ngõ tối tăm
Gặp gỡ cố nhân cho trọn vẹn
Cuộc đời hai ngả vẫn xa xăm.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG - 2004

Hoa Anh Đào Tidal Basin, Washington D.C.
Photo: Phạm Văn Tuấn

Tháp Rùa, Hà Nội: Ảnh Nguyễn Huy Linh

CHÀO THÁNG BA

Tôi nói lời tạm biệt tháng Hai,
Gió cuối mùa đông còn ở đây,
Tôi thèm hơi ẩm khăn áo mới,
Thèm thấy nắng về tháng Ba ơi.

Chào tháng Ba trên xa lộ dài,
Trên cánh đồng sau giấc ngủ say,
Thức dậy đón một mùa hoa dại
Rực rỡ cho dù mộng chóng phai.

Chào tháng Ba trên đường phố quen,
Hoa đào hoa lê sáng mù sương,
Tháng Ba bỗng đẹp như huyền thoại,
Chẳng ở đâu xa, chuyện đời thường.

Tôi nói lời thương chào tháng Ba,
Không tiếc tháng Hai vừa đi qua,
Tháng Ba quen mà lòng vẫn lạ,
Mây gió quen mà lòng như chưa.

Tôi đã đi qua mấy nhịp cầu,
Dòng đời qua mấy đoạn nông sâu,
Sông ơi cứ chảy về phía trước,
Tôi chẳng quay tìm quá khứ đâu.

Không biết sông nào đến cội nguồn,
Không biết khi nào ta sẽ ngừng,
Từng khoảnh khắc dòng đời vơi cạn,
Người hãy tìm nhau một bến thương.

Hôm nay tôi chào đón tháng Ba,
Thế giới ngoài kia hay trong nhà,
Hãy vui hưởng thời gian hiện tại,
Tháng Ba gần rồi sẽ đi xa.

Tôi đồng hành với thời gian trôi,
Cho dù ấm lạnh của cuộc đời,
Cho dù cuộc sống này ngắn ngủi,
Tôi vẫn mơ góc biển chân trời.

Nguyễn Thị Thanh Dương

U Minh Mẹ Đã Xa Vời

cây bòn bòn vẫn còn xanh màu lá
bãi U Minh, mẹ đứng đợi quê nhà
hỏi người xưa có lạnh miền xứ lạ
mà bím bíp kêu dài nỗi nhớ thương

đọt nhãn lồng, bữa cơm chiều quê mẹ
tiếng ầu ơ, ấm lại trái tim buồn
con bước đi, Việt Nam xa vời vợi
lệ ngùi thương,
trăm nhánh chày về nguồn

sông nước lên, ánh Cà Mau chan chứa
thuở sum vầy đã một thoáng mây bay
mơ bóng hình, cha mẹ già mở cửa
bếp lửa khuya cho con chén cơm đầy

rau càng cua, cá trê kho chiều muộn
giọt mưa nồng còn rót lại giấc mơ
chiếc võng xanh, ai đong đưa ngày tháng
dáng mẹ hiền, nhang khói trên vắn thơ

hạt phù sa, những mặn mà mắt lệ
lá mưa ngâu, con thương lắm nỗi niềm
thèm tiếng ru, mẹ về trong đêm nhớ
cho vơi sầu trên từng mỗi nhịp tim

đất phương Nam, cuối trời U Minh Hạ
gà gáy trưa như nhắn gọi kiếp đời
người đi xa, tuổi ấu thơ bỏ lại
quê hương mình, con nhớ mãi mẹ ơi

Trường Đình

UK, sương mù già 2023

Xin Cho Tôi Gọi Người Là Mẹ

*xin cho tôi gọi người bằng tiếng mẹ
cho lệ mờ đẫm ướt mắt quê hương
gió quạnh hiu sẽ ngủ dài năm tháng
đưa vào lòng đăm đăm cả nghìn thương*

*dáng mẹ tôi dịu dàng miền sông nước
mỗi đêm về, nhìn bờ bến xa xăm
sẽ bao giờ, con về thăm quê cũ
khói lam chiều có ai nhớ trăm năm*

*mẹ tôi ơi, nỗi muộn màng bước tới
đời tha phương còn ướt nhánh lệ buồn
mười ngón tay vẫn níu hoài thương nhớ
quê hương mình, con bỏ lại tuổi thơ*

*người có thương cho tôi gọi là mẹ
để đơn côi còn một chút mặn nồng
dầu cơm chiều chỉ là khô cá mắm
mái tranh nghèo vẫn đẹp nhớ mênh mông*

*đêm đã về, mẹ ngủ ngoan mẹ nhé
áo thơ gầy, sương ẩm mẹ trong mơ
chốn tha phương, quê nhà là thương nhớ
mưa bên này, con lạnh lắm mẹ ơi*

*xin cho con chén cơm sum vầy lại
mắt ai buồn còn biết giọt lệ thương
lời mẹ ru giữa biển trời xa vợi
con viết hoài bài thơ nhớ quê hương*

Trường Đình

UK, sương mù già 2023

NGƯỜI XƯA

*nhớ lần nào gặp em trên net
anh hỏi thăm em đến từ đâu?
(em cười mỉm nhìn anh khẽ nói)
em đến từ xa: nửa địa cầu*

*bốn phương trời rộng thênh thang quá
bởi "một nòi tình" ta gặp em
tiếng Việt ngọt ngào trong huyết quản
cho nhau từng nốt nhạc êm đêm*

*những câu thơ đẹp như hoa cỏ
vương vấn người đi như bóng mây
yêu dấu một đời thơm dĩ vãng
xôn xao cùng với gió trăng đầy*

*rồi em mê mãi chân trời lạ
thơ trải ngàn hương đi thật xa
em có hàng trăm người bạn mới
nơi này còn lại một mình ta*

*bây giờ gặp lại người em cũ
hồn vẫn đông đầy những túi thơ
trăng nước vẫn xanh cùng mắt biếc
quê hương tươi sáng nỗi mong chờ.*

mạc phương đình

CHIỀU QUA SÔNG NHỚ NHÀ

Sông Potomac nên thơ
Có chàng lữ khách thần thò đợi ai
Một mình đứng giữa trời mây
Chờ người bạn cũ về đây sum vầy

Trời chiều gió thổi vòm cây
Anh đào nở muôn nụ gầy lơ thơ
Dòng sông hò hẹn đợi chờ
Mà sao không thấy bến đò cây đa?

Bỗng dưng tôi lại nhớ nhà
Quê hương Núi Ấn Sông Trà thân yêu
Nỗi buồn len tím trong chiều
Sông Potomac buồn thiu sững sờ

Tha hương lòng những ước mơ
Ngày về đất Mẹ bên dòng sông xưa
Cây đa bến cũ đò đưa
Quê tôi Quảng Ngãi nắng mưa hai mùa.

Ngô Văn Giai

(TRONG THI TUYỂN “CHIỀU QUÊ NGOẠI”)

Ỗ Xuân

Tia nắng vàng bông xõa
Giăng mắc sợi tơ trời
Đoá Hoàng Lan hương tỏa
Mong manh nét đẹp vời

Cánh tình hồng hé mở
Nụ tầm Xuân lả lơi
Lòng chùng bao nỗi nhớ
Tâm hồn nghe chơi vơi

Mây biếc trời xanh lơ
Hồn nhẹ thoảng êm mơ
Ngôn từ nào điểm ảo
Dịu dàng vương ý thơ

Trong veo hạt sương mai
Hồng thắm làn môi ai
Động long lanh cành lá
Nét Xuân dáng trang đài

Đ T Minh Giang

Lễ Hai Bà Trưng - 25 tháng 2 năm 2023

(tức mừng 6 tháng 2 năm Quý Mão)

Bài xướng

VỊNH HAI BÀ

Nợ nước thù chồng nặng cả hai
Cùng em chia sẻ bước chông gai
Sơn hà dựng lại, dân ghi đức
Vương bá xây nền quốc chính ngôi
Lăng Bạc gương xưa còn rạng tỏ
Cột Đồng dấu cũ chữa mờ phai
Biển dâu mấy độ mòn bia đá
Thanh sử màu son vẫn sáng ngời!

Kim-Y Phạm Lệ Oanh (1913-1999)

Bài họa

VỊNH HAI BÀ

Tưởng niệm Trưng Vương sáu tháng hai
Nữ lưu từng ném mật nằm gai
Tướng xưa Tô Định, tan muôn giặc
Vua ngự Mê Linh, đẹp một ngôi
Nợ nước lo đền lòng chẳng nhụt
Thù nhà quyết trả chí không phai
Thân gieo dòng Hát hương thơm nước
Gương chiếu trời Nam ánh rạng ngời!

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

Bài Thơ Cho Tháng Ba

Lại gió mưa về cuối tháng ba
Như bao mắt ướt một dòng sa
Hạt rơi xuống vết hồn dao cắt
Mưa vẫn còn mưa lệ nhạt nhòa...

Tháng ba Quảng Trị buông phòng tuyến
Từng cánh quân đi tản về nam
Một chiều chót lại bờ sông Mỹ *
Ráng đỏ pha dòng như máu loang

Ngoảnh lại, sau lưng thành phố nhỏ
Vừa mới hồi sinh buổi dựng cờ
Thành cổ lầy lừng trang chiến sử
Nay đành buông bỏ giữa sa cơ

Bỏ Động Ông Đô, đời Như Lệ
Như lệ mắt buồn ai tiễn đưa
Xao xác ngàn lau bờ Thạch Hãn
Chiều xuân nghe lạnh gió sang mùa

Bỏ Barbara trời cao ngắt
Chập chùng khe núi tắm sương mai
Nước uống hai phe cùng một suối
Chiến tuyến chung vòng sợi kẽm gai

Long Quang mưa dầm đêm xuất kích
Linh Yên ngày rất tiếng loa vang
Xuôi quân một sáng về An Trú
Chợt thấy đời vui giữa xóm làng

Đành bỏ Xuân Lâm lòng như cắt
Nơi Anh vừa ngã xuống đêm qua!
Máu Anh còn ướt trên bao cát
Tiễn người lặng lẽ, chẳng vòng hoa!

Xuân Lâm ngơ ngác nhìn Đông Xuân
Chôn kín nơi đây những nghĩa tình
Lô cốt đăm chiêu nhìn thế sự
Nghe truyền một sớm lệnh lui quân

Qua cầu An Lỗ lòng nặng trĩu
Nhìn hương quê nhà, tối đã lên
Chắc Mẹ đang ngồi nghe thấp thòm
Tiếng gậy cành khô lạc giữa đêm

Tới Huế đèn khuya màu bạc thếp
Như kẻ hồn xiêu đứng cúi đầu
Thành phố chuyển mình cơn hấp hối
Trường Tiền cúi mặt khóc Văn Lâu

Đường về Cửa Thuận mười cây số
Quân mệt nhào đi đến sáng trốn
Xe cộ chất bên lề như củi
Náo loạn trời khuya những cánh chim

Tin đèo Hải Vân vừa bị chặn
Phía Cửa Tư Hiền cũng tắt rồi
Còn một con tàu đang mắc cạn
Thấy người sóng biển giỡn mà chơi!

Đơn vị mất dần dây liên lạc
Âm thoại viên gào khản cả hơi
Hơn một quân đoàn đang mắc kẹt
Tiếng pháo câu ngang nổ xé trời

Tháng ba Cửa Thuận đùn giông tố
Sóng bạc gào lên, biển cuồng nộ
Thiên thời nghiệt ngã triệt đường lui
Một sớm trùng dương thành nắm mộ!

Một sớm ai ngờ quân rã ngũ
Gió sương một thuở có ích gì!
Chiến y trút lại trên trường cát
Súng gậy gươm cùn chẳng nghĩa chi

Đêm ấy ta làm tên bại trận
Nhìn trăng mà thẹn với tang bồng
Con tàu định mệnh còn nguyên đó
Bao xác dập dềnh trôi biển Đông!!!

Quang Hà, 02/2023

*Mỹ Chánh, sông Ô Lâu

Dư Âm Buồn

Trăng lên cao, mờ trong màn sương đầy
Ngày vui tàn, hồn chìm theo cơn say
Hoa phai màu vì lòng trần mau thay
Không xuân hồng, nhân gian trời buông mây
Mưa rơi hoài, cho sầu xưa đong đầy
Phương trời nào em vui tình nồng say
Người bơ vơ, nhìn mây bay bên này
Mong bên kia, đời còn nhiều cơ may
Hai phương trời ta còn mong chờ ai
Đêm mùa thu lòng mơ về thiên thai
Trăng trầm tư soi lên mi đêm dài
Dư âm buồn thì thắm trong rừng mai

Lý Hiểu

LA VOIX DU TEMPS

Ô temps de ma Jeunesse
Amoureuse des sourires vagues
Comme au balcon de Juliette
Roméo étourdi de baisers furtifs.
De ton amour plein d'espoirs
De ton regard tendre et jaloux
Guettons ensemble cette mélodie lointaine
Déferlant toute mer calme et sereine.
T'aimerais-je encore dans le néant sublime
L'image d'Épinal d'un rayon de soleil
Éclairant mon amour à l'infini
Je t'aimerai toujours, ô bel âge de ma vie...
Toi qui ne m'as jamais parlé d'amour
Brûlant encore dans cette guerre éphémère
Je me revois toute ma jeunesse passée
Aimerais-je encore dans d'autres vies?
D'un amour fragile de ce pûr crépuscule
D'un rivage lointain je te cherche toujours
Des souvenirs fuyants à chacun de mes pas
Très loin déjà, tout mon âme d'or.
Moi qui ne t'ai jamais parlé d'amour
Voguant dans cette mer toujours calme du temps
Je recherche toutes mes retrouvailles
Comme dans mes rêves d'un amour lointain.
Où es-tu, existes-tu quelque part
Dans ce royaume où meurt tout être
Qui rêve de ce long voyage inoubliable
Au milieu du fleuve sans paroles.
Je suis resté là, à méditer
Comme pour chérir tant de souvenirs
Des bruits d'amour résonnant toujours là
Et des tendresses vagues d'une pluie sans fin.

Diễm Hoa

BẢN KHOẢN

Nhìn sương băng lã ở giang đầu
Thăm hỏi cuộc đời đã đến đâu
Có phải tơ tằm đã nhả hết
Hay là hòn kén vẫn đan lâu
Niềm thương nhói dạ che ngày tháng
Nỗi nhớ xoắn người khuất ánh sao
Biết đủ bách niên vui tự tại
Xem trò biển cả hoá cồn dâu?

Phương Hoa - FEB 22, 2023

THÁNG BA VẪN CÒN XUÂN

Tháng Ba trời đất vẫn ôn hoà
Xuân muộn hoa còn vẽ ngọc ngà
Suối biếc sương ươm ngời sóng trải
Rừng xanh mây quện ánh quang loà
Vang ngân núi thắm lời thơ rộn
Vọng vút tầng không tiếng quốc oà
Đất Tổ trông vời lòng khẩn nguyện
Châu về hợp phố đẹp tình ta.

Phương Hoa - MAR 1, 2023

ĐÊM TIẾN BIỆT

Chuyến tàu ngày ấy lờ trăm năm
Tiến biệt người đi giọt lệ thầm
Cúi mặt dấu che điều muốn tỏ
Im lờ chôn chặt nỗi niềm cam
Bánh lăn hồn lịm nhìn theo bóng
Còi đổ lòng đau dỗi vút tầm
Từ bấy đến chừ mang khổ lụy
Đêm tàn thơ lạnh chẳng ai ngâm.

Phương Hoa - FEB 22, 2023

NỖI LÒNG CÔ GÁI LẤY CHỒNG HÀN

Lên thuyền hoa với niềm đau
Phát phơ ánh sáng cảnh lau trầu buồn
Tim hồng quần quại vấn vương
Lệ tuôn hoà sóng như dường mưa sa

Thần thờ tựa mái rèm hoa
Lặng nhìn dòng nước kinh qua ngọn sầu
Hải âu biệt xứ về đâu
Thê lương mây khóc giữa bầu trời xanh

Nhớ nhung buồn hận riêng mình
Gia vong quốc phá cuộc tình vỡ tan
Rồi đây trướng gấm màn loan
Quyên sầu chôn chặt hành trang mộ lòng

Bơ vơ thân phận má hồng
Hoa vùi liễu dập chờ mong ngày về
Lạ nhà lạ nước lạ quê
Thân Kiều bán rẻ muôn bề đón đau.

Phương Hoa - FEB 2023

XUÂN THA HƯƠNG

*Tôi đón mùa xuân ở xứ người,
Mai vàng không có én rong chơi
Tóc bay theo gió lùa thưa rớt
Buồn đậu bên lòng chừa thấy rơi!*

*Năm hết Xuân về đâu mút bánh?
Ngày tàn ai đến viếng thăm tôi ?
Một đi không hẹn ngày quay gót
Xuân đến Xuân đi dạ ngậm ngùi!*

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

THỜI GIAN VÀ THƠ

*Sáng nay tờ lịch báo sang Thu,
Tôi nghĩ thời gian chẳng bạn thù
Trôi mãi cho đời thêm tuổi hạc
Cho rừng thay lá lúc sang mùa...*

*Hạnh Phúc là khi có bạn hiền,
Có tình Thi Phú lúc hoa niên
Giàu nghèo đời cũng phù vân cả
Chỉ có tình thân có vững bền!*

*Nghĩ thế cho lòng thêm bướm hoa
Câu thơ câu phú tình chan hòa
Bạn gần tôi tặng trang thơ mới
Bạn nửa địa cầu nhưng chẳng xa...*

*Hết Thu rồi sẽ đến mùa Đông,
Sẽ có tuyết rơi buốt lạnh hồn
Mùa đến mùa đi mùa lại đến
Đông tàn vui đón bước nàng Xuân!*

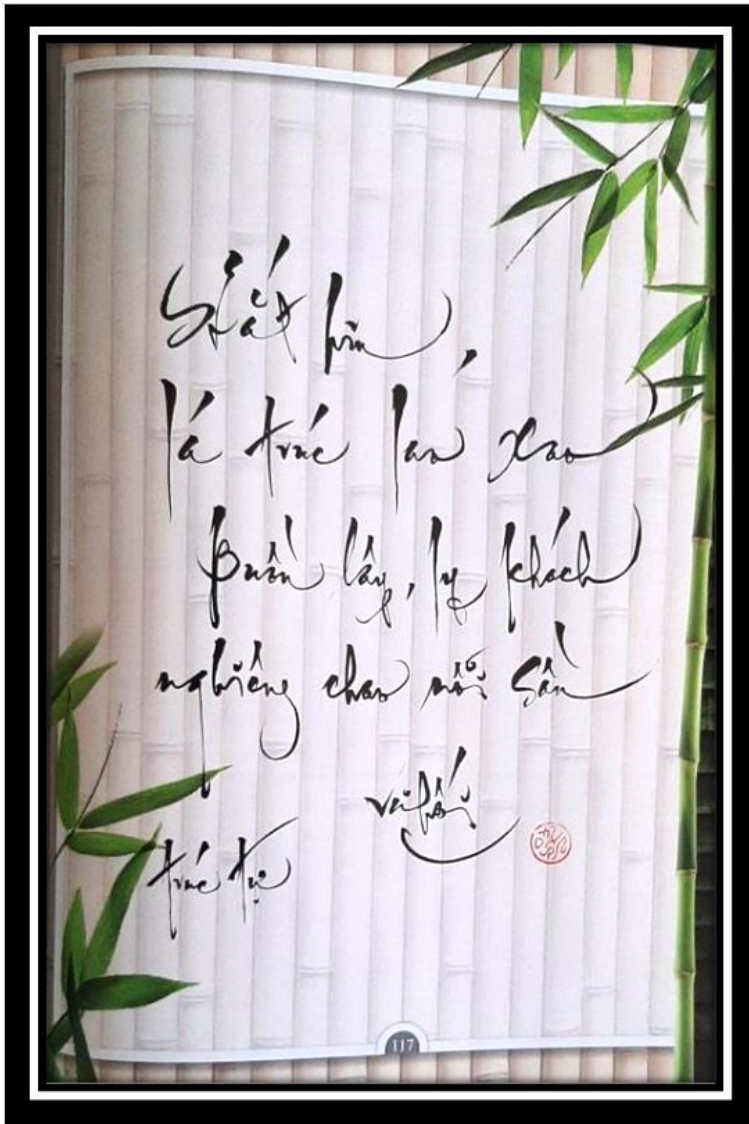
*Cứ thế một ngày cũng thoáng qua,
Đêm Thu mưa rớt giọt quanh nhà
Đắp chăn cho ấm đôi chân lạnh
Nhắm mắt tôi tìm mộng Cõi Thơ!*

*Tôi cảm ơn tình bạn mến tôi,
Cho tôi vài phút quý trong đời
Đọc thơ tôi viết dù hay dở
Cũng đủ ấm lòng tôi với người!*

*Sáng nay tờ lịch báo Thu sang,
Ngắm lá vàng bay theo gió ngàn
Thầm nghĩ Tình Thơ dù có muộn
Đá Vàng muôn thuở vẫn trăm năm...*

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

Thơ & Thư họa: **VŨ HỐI** (1932-2022)

Ngày hạnh phúc

Trời xanh mây trắng như bông
Đào Mai bùng nở những bông đỏ vàng
Bầy chim đua hót rộn ràng
Áo dài tha thướt các nàng du Xuân

Bao chàng tuổi trẻ theo chân
Bên Hoa Bướm lượn gái Xuân mơ màng
Cảnh Xuân đẹp tựa Thiên đàng
Bạn xưa trò cũ ngõ ngàng nhìn nhau!

Thời gian thấm thoát qua mau
Tóc đen giờ đã trước sau bạc màu
Bỏ ngay đi những u sầu!
Cố quên Đại dịch nhuộm màu tóc tang

Mừng Xuân hạnh phúc lang thang
Vui Xuân Quý Mão giờ đang bên mình
Sáu mươi năm với nghĩa tình!
Giàu nghèo gian khổ chúng mình kể bên!

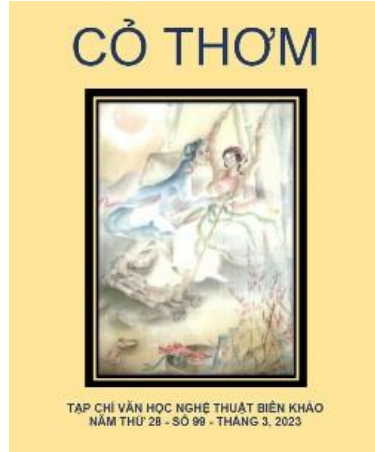
Tuổi vàng vui khỏe ơn Trên!
Cháu con khôn lớn không quên Ông Bà!
Đôi ta Tình Nghĩa đậm đà!
Thân Tâm an lạc đó là Hồng ân.

Cuộc đời như thể phù vân
Hãy vui hiện tại mùa Xuân đẹp ngời!
Tương lai còn vẫn xa vời?
Xin cùng nâng chén kính mời cạn ly!

Bồi hồi chẳng biết nói chi
Chân thành cảm tạ những gì Trời ban
Bên nhau hạnh phúc miên man
Ngày vui gặp lại chứa chan ân tình!

Thái Hưng/PGH

Mừng Cỏ Thơm ra mắt số 99 ngày 03 tháng 03 năm 2023
Cám ơn hai anh Phan Anh Dũng, Phan Khâm và thân hữu gần xa

Nụ Hồng Đầu Xuân

Sáng nay trời vẫn lạnh
Vẳng gió cây buồn tanh,
Núi xa tuyết trắng xóa,
Nâng trời màu thiên thanh
Trên lá sương còn đọng,
Giọt im đứng long lanh,
Con chim hót đơn độc
Khẽ nhún chân chuyển cành.
Ta một mình rén bước,
Sợ lay động cây cành
Còn dở dang giấc ngủ
Bình minh lên quá nhanh.
Bên góc vườn le lói
Nắng xuyên chiếu mong manh
Một đóa hồng thắm lặng
Khai hoa cánh trong lành.
Thấy hoa mà bỗng nhớ
Dáng ai xuyên qua màn
Quá cao sang đài các

Về nhung nhớ năm canh...
Em duyên như hồi đó
Mặc tuổi đời trôi xanh
Dấu ấn còn đậm nét
Cuộc tình đầu chẳng thành.
Chúng ta chừ tóc trắng,
Phong sương đời co quanh,
Hôn xưa mờ ký ức,
Mộng xưa đã tan tành...!
Đêm qua mãi thao thức
Trăn trở suốt năm canh,
Bóng cổ nhân thấp thoáng
Nơi tâm tư ngày xanh...
Nụ hồng đầu xuân nở,
Cánh đài quá mong manh,
Xin thời gian ngưng đọng
Cho hoa mộng đạt thành!

Githéa Hoàng Hy

Sơ Xuân Quý Mão, 2023

KHI EM ĐẾN TÌM TÔI

*Khi em đến tìm tôi
Mùa xuân đã qua rồi
Còn một loài hoa nở
Là đóa hoa mặt trời*

*Khi em lên nhìn tôi
Mùa xuân ngủ yên rồi
Em loài hoa đang nở
Mắt long lanh sáng ngời*

*Khi em hỏi lòng tôi
Tình không bước chân rời
Em là hoa muôn thuở
Màu hoa của cuộc đời*

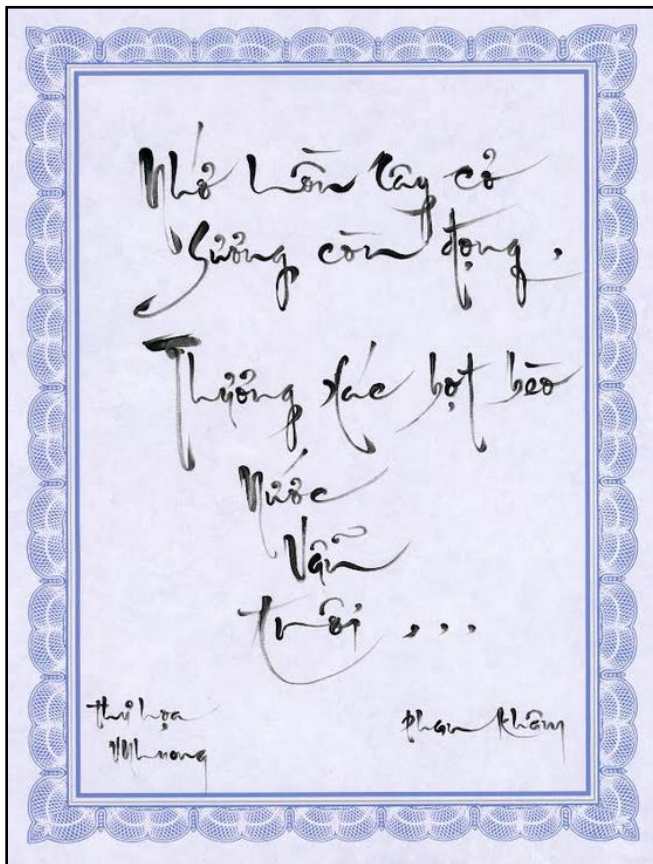
*Khi em quyện vào tôi
Hoa lá giữa lưng đồi
Đang hướng dương nghìn cánh
Nở cho nhau tuyệt vời*

*Khi em đến tìm tôi
Khi em hỏi lòng tôi
Khi em quyện vào tôi
Khi cuộc tình lên ngôi*

Phan Khâm

Trần Đại Bản phổ nhạc, **Đông Nguyên** hát:
<https://www.youtube.com/watch?v=Lu50s1kEU7A>

Thư họa: **VŨ NHƯỢNG**

CỐ HƯƠNG

(Họa bài Khóc Cố Hương của Trần Văn Hào)

Vời trông biển thẳm với non cao
Gào thét ai nghe hỡi đất trời
Bếp lạnh, nếp bần thân hạt nếp
Tro tàn, xôi sồng sượng nổi xôi
Nhớ hôn cây cỏ sương còn đọng
Thương xác bọ bèo nước vẫn trôi
Ái Tử Mẹ ơi! Ngày mất Mẹ
Đời còn nghèn nghẹn nuốt khôn vơi.

Phan Khâm

TIẾC THƯƠNG

Về đây để nhớ một thời
Phố xưa còn đó, bóng người xưa đâu?
Ta lại về thăm Hà Nội cũ
Một thời trai trẻ mộng đời xanh
Một thời đất khách thân lưu lạc
Mơ ước năm xưa dệt chẳng thành.
Trường xưa vẫn đó, bạn xưa đâu
Đất nước vừa qua cuộc biển dâu
Đã mất bao người con Hà Nội
Sử xanh ai chép những niềm đau?
Trở về thương lấy ngôi nhà cổ
Ôm giấc mơ xanh thuở thiếu thời
Trên những con đường Hà Nội cũ
Bồi hồi tìm mãi dấu chân tôi.
Trở về để thấy thương Hà Nội
Để thấy yêu đời, nhớ cố nhân
Hoa sáu, hoa me chiều nghĩ học
Chiêu hồn Hà Nội một thời Xuân.

HOÀNG SONG LIÊM

Nguyễn Phú Long (1938 - 2 tháng 3, 2023)

TIỂU SỬ:

<https://cothommagazine.com/wp/wp-content/uploads/2021/06/TieuSuNguyenPhuLong-2021.pdf>

Tin Buồn

Nhận tin từ chị Kiều Thi
Bố yêu của chị Kim Chi qua đời
Tay chân tôi muốn rụng rời
Bởi vì ông mới gọi tôi mấy ngày

Ông gọi với ý tỏ bày
Mong in thi tập độ vài trăm trang
Giờ hay tin, bỗng bàng hoàng
Như lời trần trối muốn hoàn thành xong?

Thôi thế là xong một kiếp người
Lợi danh trần thế áng mây trôi
Buông thân xác lạnh hồn thanh thản
Bè bạn gần xa dấu ngậm ngùi...!

Hoàng Song Liêm

Nhà văn thi sĩ Phú Long
Họ Nguyễn đã mất trong lòng tôi đau
Bốn ngày hôm trước cùng nhau
Thơ văn thi phú đôi câu nghĩa tình

Tôi còn nhớ mãi như in
Những lời ông nhắn rất tình cảm kia
Giờ âm dương cách chia lìa
Cầu mong an nghỉ nơi kia cõi Trời!

Y THY VÕ PHÚ – 03.04.23

Quán Bên Đường

Phẳng phất hương thơm một góc trời,
Kéo nhau cùng ghé quán “Mình-Ơi.”
“Cà phê nhỏ giọt” vui chờ nhé,
Bún Huế quê nhà thường thức chơi.
Cầm tay, thù tạc, cười, nghiêng ngả,
Thời khắc qua mau cứ thành thời.
Đừng nói tần ngần câu gặp lại
Chuyện sau tái ngộ khó y lời
“Ta là ai? Cũng không cần biết!”
Mấy kẻ lang thang ở cuối đời.
Hội tụ hôm nay mai biệt dạng,
Thường tình nhân thế, vẫn khơi khơi.

Nguyễn Phú Long (1938-2023)

EM ĐI ... THẮNG TƯ

(Viết cho Ng. Thị Hồng- Thảo)
*Em đi...nào có một mình,
Vời anh và với cuộc-tình-sắt-son.
Dập dìu cái cái, con con,
Hành-trang hy-vọng để còn mai sau...
Nhấn-nha rồi lại bắt đầu,
Bàn tay tô-điểm cùng nhau vẽ-vời.
Núi sông, cây cỏ, đón mời,
Em vui mà chẳng quên thời long-đông.
Nơi đây những lúc thong-dong,
Anh đưa em lượn lòng-vòng thám hoa.*

*Khi xưa yêu dấu thiết-tha,
Bây giờ đương độ mặn-mà dấu yêu;
Khi xưa thương mến bao nhiêu!
Bây giờ thế đó! Rất nhiều mến thương...
Thắng tư...hun hút chặng đường,
Nhớ chẳng? Dâu biển,
đoạn trường dân xưa...
Trời ban vậy vậy đã vừa?
Âm-thầm em vẫn sớm trưa nguyện-cầu:
"Thiếp xin chàng chớ bạc đầu,
Thiếp thì giữ mãi láy màu trẻ-trung."*

Nguyễn Phú Long (1938-2023)

MÙA XUÂN ĐẾN DỊU DÀNG

Trên lối vào vườn sau
Những cánh lá sầu
Nằm im tịch mịch
Ai mong chờ bí tích
Tôi đợi nắng bình minh
Một chuỗi ảo hình
Một dòng sông trắng ...

Giọt lệ người cay đắng!
Nét hồn nhiên tuổi thơ
Những dòng chữ bơ cơ
Hay Lời Kinh cứu khổ ...

Nhiệm màu Hạt Từ Tâm!
Đang nảy mầm tươi xanh vườn nhân thế
Ơi, Tuổi Xanh, Hy Vọng Niềm Tin bao thế hệ,
Nắng Đang Lên,
Và Mây thật Diễm Kiều
Có Bài Hát Tình Yêu!

Lời Ca Xanh vời vợi ...
Có Bài Hát Mừng Xuân Mới!
Cầu Lúa Vàng bát ngát ...Ruộng Quê Ta ...
Tiếng Hát Tươi Như Hoa
Trái Thơm Vườn Nhân Thế ...
Đó đây vang Tiếng Kệ
Nguyện Xin Đòi Nhân Loại Bình An!

Mùa Xuân Đến Dịu Dàng
Trên Địa Cầu Hy Vọng ...

TUỆ NGÀ

MÃI NHƯ HOA

Thân Tặng Nữ Sĩ Mỹ Hạnh Đỗ Tràng.

Tên Ai ! Duyên Dáng Dịu Dàng !
Chữ M Chữ H Cát Lại, Chỉ còn Y thôi,
Vui chưa, Dấu Sắc thêm rồi:
Ý ANH ! Tuyệt quá ! Một trời mộng mơ ...

Tha hồ, Dệt Mộng, Đan Tơ !
Trắng Xanh bát ngát... Trắng Khuya bạt ngàn ...
Thì Thầm ! Em với Trăng Vàng !
Vào Thơ ! Ươm Mộng Điểm Trang Cuộc Đời ...

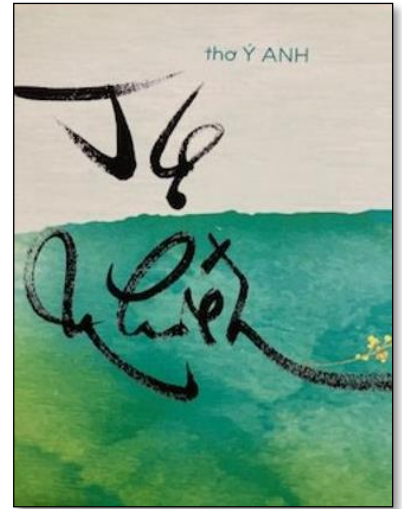
Hôm nay, Cuối Tháng Chạp rồi,
Chúc Người : HẠNH PHÚC ! Thanh Thơi Xuân Hồng ...
Nắng Lên ! Bát ngát tầng không !
Hương Thơ, Trãi Thắm Cánh Đồng Nhân Gian ...

Vườn sau Cúc đã Nở Vàng !
Vào Thời Kinh Nguyện VINH AN Muôn Nhà.
Vài Dòng Gửi Tặng Làm Quà !
Chúc Ý ANH ! MÃI NHƯ HOA XUÂN ! CƯỜI ...!

Cuộc Đời ! Đẹp Biết Mấy Mười !
Hương Thơ- Ý Đạo- Gió Trời- Tịnh Thanh !

TUỆ NGÀ

Thành Phố Hoa Hồng
Oregon, Miền Tây Bắc
Westlawn 1/11/2023

NÀNG XUÂN MỚI

Xuân đến rồi đây đến nở mùa
Lòng ta phơi phới cũng như hoa
Âm vang dịu dặt từng chân bước
Bến bãi chân đời Xuân lướt qua.

Nghe như mầu nhiệm từng hơi thở
Nắng ấm chang chang nhịp thái hòa
Ngồi đếm từng trang đời sử sách
Bóng hình năm cũ đã phai pha.

Thời gian hòa nhịp vào quên lãng
Em đến rồi đi Xuân mặn mà
Một bước sang ngang ngàn dặm cách
Mùa Xuân huyền diệu một tình ta.

Cảm ơn Xuân đã cho ta mới
Đời đã cho ta tiếng thật thà
Ngưỡng mộ Xuân xanh từ dạo ấy
Một mùa Xuân mới đẹp kiêu sa.

Maryland, Xuân 2022

Đăng Nguyên

ĐẾM LẠI MÙA XUÂN

Ai đem Tết đến quê người
Mùa Xuân ngồi đếm trên mười ngón tay
Bánh tét mỏng bánh chưng dày
Màu quê hương thấm hây hây Xuân thì.

Người đi tiếp nối người đi
Quê hương bỏ lại còn gì Xuân xanh
Hao hao cũng giống quê mình
Sao nghe tiếng pháo đì đoành... chẳng vui.

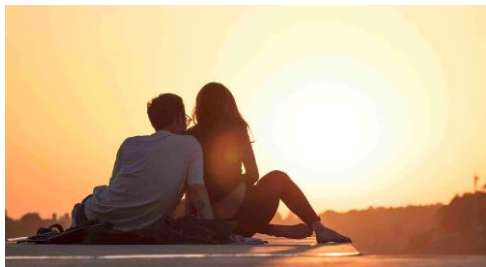
Tôi ngồi đếm cái Xuân tôi
Thì ra đã tám mươi ngoài không hay!

Đăng Nguyên

CÂU THƠ QUAN HỌ

Vẫn câu lục bát mở lời
Vẫn cùng anh chị đón mời ca dao
Vẫn em óng ả vui chào
Xin cho tắt cả dạt dào tình thơ
Nửa đêm thức giãc, tỉnh mơ
Đọc thư ai gửi vu vơ mộng vàng
Lại tìm chữ nghĩa mênh mang
Lại như hoan hỉ rờ ràng văn chương
Ngữ ngôn đưa tới thiên đường
Khúc trùng quan gọi đoạ trường lênh đênh
Ánh trăng phiêu lãng mông mênh
Bài thơ bỏ lại trên ghềnh đá xưa
Từ đi, hỏi thiết tha chưa
Hay còn ngần ngại mùa vừa sang xuân
Đêm tan cổ nguyệt hạ tuần
Chúng mình trả lại gian truân viễn hành...

CAO MỸ NHÂN

DẤU &

Anh gửi cho em một dấu & (và)
Rõ ràng sông núi của chúng ta
Năm cùng tháng tận thương quê mẹ
Chẳng đứa con nào muốn biệt xa

Dấu & có nghĩa chỉ thêm thôi
Đất nước từ nay tha hoá rồi
Dấu vạ anh hùng như Nguyễn Huệ
Cũng ngồi đợi bão tố chia phối

Quê cũ xa ư? Kéo lại gần
Không gian nào chẳng có mùa xuân
Dấu & đã khổ vì thân phận
Thêm thắt bên anh, tủi vạ lần

Một thời áo lính nặng vai xưa
Anh gánh giang sơn quên gió mưa
Từ thừa lênh đênh bao trận mạc
Anh & chiến tích đã dư thừa

Chiến hữu hôm nay bỗng nhớ nhung
Em thơ & tình tự mông lung
Cho em tắt cả sầu hoang phế
Thêm một lần yêu đến tuyệt cùng ...

CAO MỸ NHÂN

Trăng Biển

Trăng mười sáu... biển đêm huyền diệu
Gió thì thào quyến rũ ta đi...
Trên biển sóng... dòng sông trăng hiển hiện
Một dòng sông ngời ánh sáng lưu ly!
Cảm động đến sững sờ ngây dại
Rời chơi vơi trong cuộc mộng du
Theo tiếng gọi ngàn đời vọng lại
Ta cùng đẩy thuyền rời bến... viễn du...
Thuyền nhẹ lướt trên dòng lưu quang ấy
Dần dần trôi ... về chốn Thiên Tiên
Thế gian mờ xa như chưa từng thấy
Một trời bao la... trăng nước ảo huyền...
Hai mái chèo lan nhịp đều khua sóng
Làm lung linh, vang vọng cả không gian
Ngàn vạn hoa sao trôi ngoài cửa động
Báo thuyền ta sắp cập Bến Cung Hằng!
Mừng quá! ... ta vung chèo đứng dậy
Thuyền trôi xa... cung Hằng nào đây?
Có chẳng ... đôi tình nhân lòng bóng
Thẹn thùng trao nhau nụ hôn ban đầu!

Phạm Thị Nhung - Paris

MỘT NGÔI NHÀ

Xinh xắn một ngôi nhà,
Trung tâm không mấy xa
Nhìn qua trường tiểu học
Gần Bác Sĩ và Nha. (1)

Nhà ở giữa vườn xinh.
Có sân cho cháu mình
Có nhiều cây lấm trái
Nhiều loại hoa ân tình.

Ngăn lộ bởi hàng thông,(2)
Do ông bà chủ trồng
Thêm “rào” mai rục rỡ (3)
Ngăn lộ phía bên hông.

Vườn trước, nơi vào ra,
Có hình tượng “Đức Bà”
Vẽ hiền hòa, tỏa sáng

1-Văn phòng Bác Sĩ và Nha Sĩ.

2- 18 cây thông, coi như hàng rào ở phía trước nhà.

3- 12 bụi hoa mai Mỹ vàng, coi như hàng rào thứ hai ngăn con đường bên phải của nhà.

Ban phước, cho toàn gia.
Cùng chỗ, phía đằng sau,
Cửa nhà xe, ngược đầu
Mọi người kêu “cổng hậu”
Nơi ngó ra vườn rau.

Sạch, gọn, trước và sau,
Rạng ngời, hoa lấm màu
Cỏ xanh, cảnh mát mắt
Hàng xóm, rất thương nhau.

Nhà có hai đường viên,
Đi qua ai cũng khen!
-“Ngôi nhà xinh, đẹp quá!”
Chủ híp mắt cười duyên!

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

Không

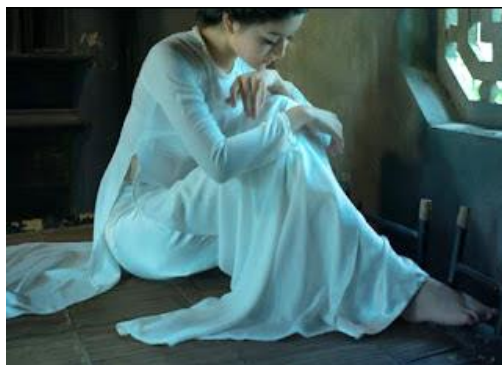
*Không buồn sao biết được đêm thâu
Không nhớ ai đâu hiểu nỗi sầu
Không nợ sao lòng hoài thổn thức
Không yêu đời sẽ lụn tàn mau
Không nghĩa nào xui hai đũa gặp
Không duyên chẳng khiến kết đôi đầu
Không nói không thưa lòng khắc cốt
Xa rồi mới biết trái tim đau!*

Kim Oanh – Úc châu

Ghét

*Ghét ta hay mãi mộng mơ
Ghét ta cứ níu dây tơ giữa trời
Ghét ta hồn lạc trùng khơi
Ghét ta tơ tưởng Trăng ơi yêu người
Ghét ta lòng tạc ngậm ngùi
Ghét ta tìm bóng chôn vùi thanh xuân
Ghét ta chối bỏ băng khuâng
Ghét ta chẳng nhốt Trăng. ..dâng tim này!
Ghét ta than thở canh dài
Ghét ta sầu vương tình đầy vực sâu
Ghét ta vượt mát... tình nhàu
Ghét ta vò vố canh thâu ...Trăng tàn*

Kim Oanh - Úc châu

Bún Bò Mời Bạn

*Trưa nay nàng nấu bún bò
Nạm, gân, chả, huyết, cùng giò heo ngon
Một tô húp sạch không còn
Lăm le tô nữa ôi ngon cực kỳ
Thơm lừng sả ớt mê ly
Lâu lâu một bữa ít khi ăn nhiều
Chả dai lụn bụn hạt tiêu
Gân giòn sừn sựt thấm đều bên trong
Trời mưa tô bún ấm lòng
Rau thơm hành giấm tình nồng nàng ơi
Bếp nhà trên cả tuyệt vời
Mỗi khi có dịp nàng mời bạn qua
Mỗi tuần bạn đến chơi nhà
Nàng luôn đãi bạn đậm đà món quê
Món ngon nàng nấu khỏi chê
Bạn cười vui về mình mê nàng hoài!*
Y THY 021223

Chuyện Hai Vì Sao

*Một ngày đẹp trời ngồi ngắm
sao Mộc và sao Kim hội tụ
cùng trăng non!*

*Đêm nay sao Mộc, sao Kim
Hai vì sao lạc đã tìm được nhau
Nhờ trăng nối lấy nhịp cầu
Để Kim gặp Mộc trao nhau ánh vàng*

*Mồng hai lá lúa dịu dàng
Làm con thuyền nhỏ đưa nàng về đây
Lung linh trong cảnh đắm say
Mời nhau cạn chén rượu cay tình nồng*

*Sao Mộc trong cõi hư không
Say tình lai láng phiêu bồng lãng du
Nàng Kim dịu ngọt hát ru
Để chàng trút bỏ phù du cuộc đời*

*Nàng Kim thần nữ rạng ngời
Còn chàng sao Mộc bầu trời bao la
Đêm nay dưới ánh trăng ngà
Nhờ trăng dẫn lối cho ta với nàng.*

Y THY 022123

Nụ Hồng Tháng Ba

Ngày trôi ngang phiến vai trần
Tóc trăm sợi trắng trong ngần ngại bay
Quanh đời son phấn nồng say
Tóc già nên tóc lở dài, dài thêm
Rượu đầy ngọt chén Quỳnh Tương
Mời nhau uống giấc Nghê Thường chiêm bao
Đường song song chẳng lối vào
Niềm riêng chìm đắm sông Sao cõi trời
Đêm nghiêng ngả mấy điệu cười
Rưng rưng hứng đủ tình người tháng ba
Trăng mười sáu một đài hoa
Nở thành giọt nước mắt ngà thủy chung
Hai mươi mốt nụ hồng nhung
Người trao ngàn mũi gai dằm nỗi đau
Không gian không sắc không màu
Không chẵn không chiếu mái lầu quạnh hiu
Bên khung cửa hẹp đèn lu
Mây bay để má đào Thu nhuộm vàng
Bâng khuâng ngắm cánh hoa tàn
Vì sao đành mãi xốn xang vì người?
Hoa tàn. Tình vẫn còn tươi.

NHẤT PHƯƠNG

(Trong Thi Phẩm “Tình Yêu, Con Nước Một Dòng Sông”)

Xích lại gần

Em hãy xích lại gần đây tí nữa
Gió ngoài trời theo hơi lạnh vào tim
Trời vào THU sương ướt lá cây nghiêng
Anh sợ những ưu phiền chen khoảng giữa

Em hãy xích lại gần đây tí nữa
Không gian chiều như có tuyết đang rơi
Trời về ĐÔNG sẽ lạnh lắm em ơi
Môi em lửa sưởi đời ta đang rét

Em hãy xích lại gần... còn xa lắm
Cả vườn tươi hoa lá ngát hương bay
Trời vào XUÂN ong bướm cũng như say
Cần chi để lưu đây trên khoảng cách

Em xích lại cho tình ta thắm mật
HẠ đang về nắng gắt cả không gian
Làn da em mây ấp ủ trên ngàn
Thơm hơi nước tắm trần gian một cõi.

Em xích lại để tìm môi mát đỏi
Cả BỐN MÙA yêu, tình mãi chứa chan
Em cho ta thứ hạnh phúc trần gian
Trong ân ái đã vô vàn ngôn ngữ

Tặng Mai, sinh nhật em Apr. 30

THỦY LÂM SINH

Cô Gái Đồng Nai
Bàng Bá Lân

The Girl from the region of Dong Nai
by **Bàng Bá Lân**
translated into English by **Hương Cau Cao Tân**

Em là con gái Đồng-Nai
Hàm răng em trắng, khỏ người em duyên
Em cười, em nói hồn-nhiên
Tình em như trái sầu riêng đậm-dà

Ta về ta nhớ đêm qua...
Nhớ ai nhớ cả món quà Đồng-Nai
Món quà ai gửi cho ai
Kèm theo thăm hỏi đôi lời thương thương

Yêu em, yêu cả con đường
Đưa ta về chốn ruộng vườn phi-nhiêu
Cần-Thơ, Rạch-Giá, Bạc-Liêu
Rằng thương rằng nhớ rằng yêu lạ lùng

Cô em má đỏ hồng hồng
Buôn xuôi bán ngược, có chồng hay chưa?
Xe đồ ai đón ai đưa?
Mà em đi sớm về trưa một mình

Em cười, ô, xinh xinh xinh
Hỏi em, em chỉ lặng thinh... mỉm cười.

You are a girl from the region of Đồng Nai
With your charming figure and set of teeth so white
You speak and you laugh in a very carefree manner
Your love is like the durian fruit getting sweeter.

I come back home remembering the memorable last night
Remembering you, and even the gift from the region of Đồng Nai
The gift that is from someone to someone wrapped in love
Along with some regards of care in some forms of words of love

Loving you, I even love all the roadways you are walking
Roads that lead me to fertile lands suitable for growing
Cần Thơ, Rạch Giá, Bạc Liêu, and all the surroundings
Those that I have been in love with, caring for and amazingly missing

Hello my little sister with cheeks so rosy
You who have been to and fro selling and buying, have you married?
Who drives you to the bus, who receives, who will wait?
In all your lonely going out early and returning late

How pretty you are when you smile oh so pretty
Even when I ask, you only smile ... quietly.

Ý Thơ Gom Cả Biển Tình

(thơ tặng Dư Mỹ)

Nâng cạn chén giao tình tế xứ
dắt nhau về đánh thức hồn xưa
biển réo gọi sóng ngàn xa thăm
núi vọng hồn uẩn khúc gió mưa

Nâng cạn chén tạ vàng nguyệt bạc
tưởng nhớ thời phiêu bạt gió sương
nhẹ thân ngọn cỏ bông xung trận
chí đáp đèn ớn nghĩa cổ hương...

Nhắc nhở thời chông gai trận mạc
mảnh giáp y hoen bụi chiến trường
ru giấc ngủ kê đầu gối súng
ngâm thơ tình gọi gió ngàn phương.

Nâng một cốc nhả lời khí phách
đổ tràn ly vái cúng oan hồn
tiếc thương người già từ sơn trẻ
chân bước đi còn nuôi nụ hôn!

Cạn chén này mừng lây lất sống
từng kinh qua hỏa ngục tù đầy
những năm dài cổ trông thân lụy
xem nhẹ đời mây thoảng gió bay!

Gạo trên sàng hạt cuối còn đây
gom đủ thơ biển tình dậy sóng
vui biết mấy trên đường xế bóng
cuộc tao phùng nâng chén chiều nay!

Hạ Thái

thu 2017/ Boston MA.

TIẾNG SÉT ÀI TÌNH

Anh yêu ơi! em gom hết mây trời
In vào đây một tình yêu bất diệt!

Có những buổi nhìn mây trời xanh biếc
Tự hỏi mình có đúng hay đang mơ
Một tình yêu chợt đến không đợi chờ
Biết có phải thoáng qua hay chắc chắn?

Kẻ sa mạc gặp cơn mưa may mắn
Biến khô cằn thành ruộng đất phì nhiêu
Có nên nghe theo sôi nổi thật nhiều?
Hay đó chỉ là điện trời chớp nhoáng
Chợt bùng lên, lầy lừng trong một thoáng
Để tắt liền, rơi vào mãi âm u
Cho con tim quằn quại trong ngục tù
Những song cửa vô hình nhưng khó thoát!

Anh yêu ơi!
Mở cho em cả khung trời bát ngát
Để em thờ một lý tưởng tình yêu...

HOA ĐỘ (Paris, France)

LOVE AT FIRST SIGHT

I want to amass, darling, all clouds in the sky
To imprint in it a First Love forever to reify!

Many a time I contemplate the horizon blue
And ask myself if it is truth or dreamy dew?
This love has happened without expectation;
Is it a dead certainty or a quick evaporation?

I feel like a dry desert luckily receiving rain
To turn a torrid terrain into a fertile domain.
Should I respond in full swing to my heart
Or consider it a lightning flashing like a dart
That bursts out, glorious but brief as a spark,
Then dies out and sink into the infinite dark
For my heart to writhe, in its prison to lout
To invisible railings impossible to get out.

Oh my lover!
Open up the whole immense heavens real
So that I can worship my love, the ideal!...

Translation by **THANH-THANH**

Trưng Nữ Vương/

Queen Trưng

Author: **Ngân Giang**,

English translation by **Vuong Thanh**

Thù hận đôi lần chau khoé hạnh
Một trời loáng thoáng bóng sao rơi
Dồn sương vó ngựa xa non thẳm
Gạt gió chim bằng vượt dặm khơi
Dark shadows of stars falling in the night sky
The fire of vengeance and anger shows in her eyes

*The hooves of galloping horses gather fog
as they leave the mountains behind.*
Flying against the wind,
the great Bằng bird crosses the ocean.

Ngang dọc non sông đường kiếm mã
Huy hoàng cung điện nếp cần đai
Bốn phương gió bão dồn chân ngựa
Tám nẻo mưa ngàn táp đóa mai
*Many rivers and mountains
have seen sword and horse together.*
*Magnificent is the palace with her queenly
glamour.*
*Facing the country's plaguing rains and
storms*

*like an enduring cherry blossom flower,
she leads her armies into war battles.*

Máu đỏ cốt xông thù vạn cổ
Ngai vàng đầu tỉnh chuyện tương lai
Hồn người chín suối cười an ủi
Lệ nến năm canh rỏ ngậm ngùi
Red blood poured to settle the thousand-
year vengeance
It wasn't planned that a throne will be gained,
But only to let the departed soul
in the other world
smile in appeasement.
A candle's tears
trickle
throughout the night.

Lạc tướng quên đầu lời tuyệt hận
Non hồng quét sạch bụi trần ai
Cờ tang điếm tướng nghiêm hàng trận
Gót ngọc gieo hoa ngát mấy trời...
The vows of vengeance,
the Viet commander does not forget.
From the high mount'n she descends
to wipe clean the dust of the world.
Her queenly footsteps bring hope
for a liberated Vietnam's future.

Ài bắc quân thù kinh vó ngựa
Giáp vàng khăn trở lạnh đầu voi
Chàng ơi, điện ngọc bơ vơ quá,
Trăng chéch ngôi trời bóng lẻ soi
At the northern border,
wearing mourning scarf and golden armor,
she rode her elephant into battle.
On hearing the trampling of hooves coming
near,
the enemies became frightened,
and ran back to their borders.
Victory after victory, but in her heart
she kept longing for her husband:
O My Love,
The tilted moon shines on my loneliness.
Without thee, the Jade Palace's so cold and
desolate.

Xuân ... Xuân

(Xương)

Xuân thắm xuân tươi nở nụ hồng
Xuân tân xuân trọn vẹn hằng mong
Xuân yêu xuân mến theo năm tháng
Xuân mộng xuân mơ ngập cõi lòng
Xuân cảm xuân hoài thơm ngõ hạnh
Xuân hòa xuân hợp ngát hương nồng
Xuân tình xuân ý muôn cung điệu
Xuân hẹn xuân chờ cả núi sông

Phan Khâm

Xuân Ca (đọc xuôi)

Xuân thắm nụ xuân hồng
Xuân mời thêm ước mong
Xuân xưa ngày nối tháng
Xuân mộng mãi bên lòng
Xuân trẻ lời tri ngộ
Xuân tình ý ngát nồng
Xuân ca không dứt điệu
Xuân nhớ núi cùng sông

Nguyễn Mây Thu - France

Xuân thắm

Hồng xuân nụ thắm xuân
Mong ước thêm mời xuân
Tháng nối ngày xưa xuân
Bên lòng mãi mộng xuân
Ngộ tri lời trẻ xuân
Nồng ngát ý tình xuân
Điệu dứt không ca xuân
Sông cùng núi nhớ xuân.

Nguyễn Mây Thu - France

Xuân... Xuân

(Họa)

*Xuân tươi xuân thắm nụ xuân hồng
Xuân đón xuân mời thêm ước mong
Xuân mới xuân xưa ngày nối tháng
Xuân mơ xuân mộng mãi bên lòng
Xuân già xuân trẻ lời tri ngộ
Xuân nghĩa xuân tình ý ngát nồng
Xuân múa xuân ca không dứt điệu
Xuân thương xuân nhớ núi cùng sông*

Nguyễn Mây Thu - France

Ca Xuân (đọc ngược)

Sông cùng núi nhớ xuân
Điệu dứt không ca xuân
Nồng ngát ý tình xuân
Ngộ tri lời trẻ xuân
Bên lòng mãi mộng xuân
Tháng nối ngày xưa xuân
Mong ước thêm mời xuân
Hồng xuân nụ thắm xuân

Nguyễn Mây Thu - France

ĐỔ VÀO HƯ KHÔNG

Lên chùa tìm đọc thiên thư,
Bốn phương lặng lẽ, cửa từ bi đâu?
Thức trong một giấc chiêm bao,
Chuông vàng mấy giọt đổ vào hư không.

Tuyết tan lạnh gốc ngô đồng,
Sương rơi mưa rụng bên sông, đợi chờ
Người đi trăm bến nghìn bờ,
Vấn hoài công ngóng hư vô, chấp chùng.

Mây trôi bèo giạt mênh mông,
Hoa Dương một đoá mở tung đất trời.
Sớm mai lửa khói mù khơi,
Chiều nay gởi giấc mộng nơi vô thường.

Thiền sư hiện giữa trầm hương,
đò qua sông rộng cuối đường nhẹ tênh.
Gót giày chạm nẻo u minh,
Bỗng nghe sấm dội lời kinh trên nguồn.

Tay cầm một sợi sắc không,
Ta bà thế giới thông dong bụi trần.
Biển đời như cánh phù vân,
Xếp thiên thư lại dưới chân Bồ Đề.

TUỆ TRUNG

TIẾNG HẠC BAY

*Thuyền bát nhã trôi quay vòng,
Có con hạc trắng trên không khóc òa.
Người từ bến giác bước qua,
Ta con ảo mộng xót xa tháng ngày.*

*Còn chẳng vài ngọn gió lay,
Còn chẳng vài giấc tỉnh say, quên đời.
Bên sông triệu cánh hoa rơi,
Trời cao một cánh mây bơi ngược dòng.*

*Người về như nhánh cỏ hồng,
Ta con sông rộng, bênh bồng khói sương.
Chợt nghe tiếng hạc bay ngang,
Từ xa xưa đã hai hàng lệ vương.*

*Cùng trong một bến vô thường,
Chốn đi nắng hạn, mưa tuôn nẻo về.
Hát lên nghìn khúc cổ thi,
bỗng nghe câu niệm từ bi nhiệm màu.*

Người về đâu?, Ta về đâu?

TUỆ TRUNG

Dại Khôn

(Cần Hoạ thơ Nguyễn Bình Khiêm)

Thế sự đua dành chuyện đại khôn
Thì vờ đại ngốc học điều khôn

Khôn làm loạn óc so thua đại

Đại được an lòng sánh thẳng khôn

Phúc đức điều khôn nhìn giống đại

Nhân từ việc đại ngó thành khôn

Khôn rồi cũng chết, ngay rằng đại

Đất nước điêu tàn đại gắng khôn

Minh Thúc Thành Nội

Mưa Hoài

Mưa chi mưa mãi mù trời
Một vùng trắng xoá buông rời hạt mưa
Nghe nhạc Tuấn Ngọc trầm đưa
“Em đã thấy mùa xuân chưa?” buốt lời

Ngất ngây giọng hát nửa vờ
Cung buồn diu dặt một thời yêu đương
Xa nhau Xuân chẳng còn hương
Chỉ như gió bụi phủ sương mịt mờ
Cho nên Xuân vẫn ở thờ
Xuân còn xa mãi giấc mơ hiền hoà

Mưa giăng song cửa tối loà
Mưa tuôn cây cỏ mù sa nụ hồng
Mưa thêm héo hắt nỗi lòng
Mưa mờ xứ Huế, mưa hong nỗi buồn

Mưa thắm Thành Nội mưa tuôn
Mưa thắm Gia Hội òa buông mái chèo
Mưa bè bạn đạp xe đèo
Mưa tìm Nam Phổ quán nghèo bánh canh

Mưa che tươi nón cửa thành
Mưa nhìn Thượng Tứ lá xanh con đường
Mưa vùng Tây Lộc sầu vương
Mưa ra chợ Xếp, sông Hương, Tràng Tiền

Mưa Hoàng Thành gió ngả nghiêng
Mưa nhìn ngó ngẩn qua hiên thềm nhà
Mưa nghe Thiên Mục chuông xa
Mưa Cầu Kho lụt mưa đà khó đi

Mưa nay tại Bắc Cali
Mưa rơi dai dẳng nghĩ gì lặng câm
Mưa chôn nỗi nhớ âm thầm
Mưa dâng kỷ ức trầm ngâm một thời

Minh Thúc Thành Nội

*** Đoạn 2 mượn ý bản nhạc “Em đã thấy mùa Xuân chưa” của Quốc Dũng:

<https://www.youtube.com/watch?v=IDVzsHtyFeY>

CHIÊM BAO

Hỏi anh đếm được mấy vì sao
Có thấy mắt em ở chốn nào?
Một phút xôn xao mây phủ nhẹ
Muôn đời luyến tiếc má phai mau
Chập chùng sương trắng đầu non lạnh
Thăm thẳm rêu xanh đáy biển sâu
Dễ giấc tình yêu đẩy mộng mị
Âm thầm giọt nhớ suốt canh thâu

Âm thầm giọt nhớ suốt canh thâu
Cũng đủ vì ai bạc mái đầu
Anh thấy sao trời trong mắt biếc
Em tìm biển ái giữa đêm sâu
Nụ hôn tỏa ngát mùi trinh bạch
Suối lệ nồng hương vị ngọt ngào
Siết chặt vòng ôm thêm chút nữa
Giật mình... sực tỉnh... giấc chiêm bao!

Thy Lệ Trang

TUỔI ÁO BAY

Tất cả cho đời tất cả thơ
Đường trần muôn nẻo bước chân đưa
Cõi riêng như đã thôi mùa gió
Vẫn chiếc áo tình mộng với mơ

Đời đã tỉnh hay đời vẫn say
Qua rồi như hết tuổi thơ ngây
Ôm vẫn thơ ấm theo ngày tháng
Xuôi ngược thời gian lạnh vẫn đầy

Nắng xuống đường thơ hương ngát ngây
Sương rơi chiều mỏng áo vai gầy
Tình yêu như đã vàng chân tóc
Thơ cũng không còn tuổi áo bay

Nhẹ bước cùng đời những thiết tha
Quên cơn đạ chấn lúc phong ba
Võ vàng mấy thuở mong manh lụa
Vội vã chân đi buổi xế tà

Những bước đường hoa
những bước hồng
Cuộc đời như vẫn đợi cùng trông
Thơ là tất cả niềm mơ ước
Giữa cõi trời hoa sáng đẹp trong.

Hoa Văn 02/14/2023

XUÂN VỀ TRÊN LÁ

Cuối Đông rồi tuyết đã thôi rơi
Lạnh cũng lui dần ấm đến thôi
Hoa đã nở vàng sân cửa trước
Vườn sau mặt cỏ cũng thêm tươi

Tôi bước đi trong nắng đổi mùa
Câu thơ con chữ lại đong đưa
Đón ngày xuân mới thời gian mới
Bên lối đi vàng xanh lối thơ

Tôi làm thơ bởi mến yêu thơ
Bước chậm bước mau chữa tới bờ
Cầm bút tháng ngày chưa biết mỏi
Cùng người tâm sự những chiều mơ

Tôi làm thơ thuở biết yêu đời
Trăng khuyết trăng tròn trăng trắng rơi
Mùa nọ mùa này bên cửa gió
Đời cho có được chút nguồn vui

Tôi đợi người Thơ buổi nắng hồng
Dù Xuân hay Hạ vẫn thông dong
Mơ đời có những ngày như thế
Trong cõi vô cùng ước với mong

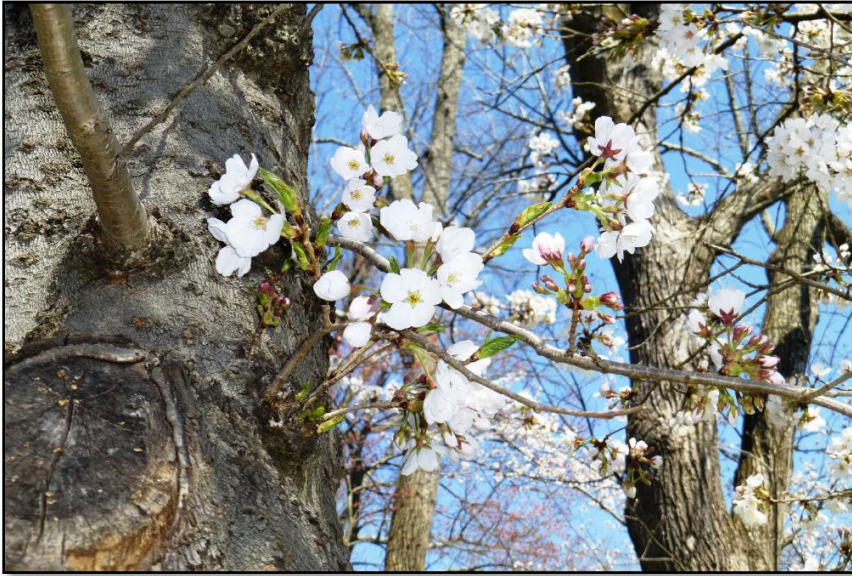
Trên đoạn đường thơ lấm bụi trần
Tôi đi gần trọn bước trăm năm
Đôi vai một gánh tình thi phú
Đẹp cả hoa lòng đẹp thể thân

Tôi có người thơ ở xứ xa
Cùng tôi dệt những vần thơ hoa
Yêu đời yêu cả tình nhân thế
Tuổi lá vàng bay vẫn thiết tha

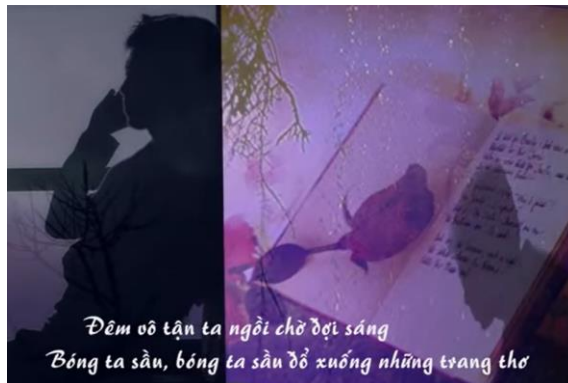
Tôi đợi mùa Đông sớm hết mùa
Đón ngày nắng Hạ ấm xuân thừa
Cùng người tri kỷ vui ngày mới
Viết những câu tình lên cõi thơ.

Hoa Văn 02/27/2023

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức một ca khúc trữ tình nhẹ nhàng: “BÔNG HOA VƯỜN DỊ THẢO”

Thơ: **Hoàng Song Liêm** - Phổ nhạc: **Anh Bằng**; Tiếng hát: **Tâm Hảo**

<https://www.youtube.com/watch?v=4IMHzeCDJnw>